

Μια πρόταση των Γυναικών, μέσα απο την παράσταση «ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ» του Αριστοφάνη

Σαν παραμύθι, μας προϊδεάζει το πρόγραμμα της παράστασης απο το έργο του Αριστοφάνη, διασκευασμένο απο την Κάρμεν Ρουγγέρη, γνωστή ηθοποιό του θεάτρου και της τηλεόρασης.

Πράγματι μας παρέσυρε το κέφι των παιδιών, αλλά και η ερασιτεχνική σοβαρότητα που επικαλείτε η θεατρική ομάδα που ανέβασε την παράσταση.

Μπράβο τους. Ήταν όλοι τους υπέροχοι.

Μέσα απο τις αντικειμενικές δυσκολίες, που κινείται

χή. Εκείνο όμως που δένει εκπληκτικά το παραμύθι με το σήμερα, κάνοντας πολυ κοντινά τα λόγια και τα νοήματα του Αριστοφάνη, με το σημερινό γίνεσθαι, είναι η μουσική προσαρμογή γνωστών δημοτικών τραγουδιών.

Τα σαράντα παλικάρια, τρία παιδιά βολιότικα, ερήνη, έλα βρε χαραλάμπη, και τόσα άλλα.

Πως μπορεί να παραλείψει κανείς και τα γνωστά-παραλλαγμένα όμως, συνθήματα, που σημάδεψαν την Ελληνι-

Γράφει ο Ν. Βογιατζής

έντονη την παρουσία του.

Το χάσμα των γενεών κυριαρχεί στη σκηνή.

Και μπορεί στη σύνταξη των νόμων να συμφωνούν όλοι.

Όταν όμως αρχίσει η ισχύς τους, τότε τα πράγματα μπερδεύονται.

Οι αφελείς υπακούουν και οι ξύπνιοι παραμονεύουν.

Μακάρι στο τέλος να νικούσε πάντα το καλό.

Μήπως όμως, και η διάθεση

«ΚΟΙΝΟΓΑΜΙΑ»

Πανάκεια για κάθε πρόβλημα

κάθε ερασιτεχνική ομάδα, το αποτέλεσμα είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικό.

Τέτοιες παραστάσεις, δεν πρέπει να αυτοπεριορίζονται και ν'απευθύνονται σε λίγους.

Μπορούν ν'ανοίξουν πανιά για τα βαθιά.

Είναι ανάγκη να βρεθεί ο τρόπος.

Αυτό το θέμα όμως το θίγουμε σ' άλλη στήλη της εφημερίδας.

Κι είμαστε αποφασισμένοι-σαν εφημερίδα-μέσα και απο τη δική μας ερασιτεχνική σοβαρότητα, να βοηθήσουμε όσο μπορούμε.

Ας πούμε και δυο λόγια για την παράσταση.

Τα σκηνικά και τα πολύχρωμα κουστούμια προδιαθέτουν χαρούμενα απο την αρ-

κή κοινωνία απο τη μεταπολίτευση και μετά και σαν πολιτική έκφραση αλλά κυρίως σαν λαϊκή έκφραση.

Και μόνο το άκουσμα του μουσικού τονισμού αυτών των συνθημάτων- πέρα απο τα λόγια-φέρει θύμησες πολλές και χρήσιμες.

Σ'οτι δε αφορά τα νοήματα του Αριστοφάνη, τι να πρωτοπεί κανείς.

Μένουμε σ' αυτά που διαβάζει κανείς με την πρώτη ματιά.

Η σύγκρουση της γυναίκας με το ανδροκρατούμενο κατεστημένο, είναι πέρα απο εμφανής και κυριαρχεί στην υπόθεση του έργου.

Η ευκολία, του κάθε κατεστημένου, να προσαρμόζεται, χωρίς όμως να ξεχνά, κάνει και στο έργο αυτό

που δείχνουμε όλοι μας, με δικαιολογίες του τύπου «τρείς το λάδι τρείς το ξύδι» και ουδέν πρόβλημα άλυτο, είναι μια θέση εξωπραγματική;

Μήπως τα πράγματα έχουν τη δική τους δυναμική, την οποία σε κάθε περίπτωση πρέπει να λαβαίνουμε σοβαρά υπόψη μας, για να πετύχουμε τελικά, να γνωρίσουμε τον κόσμο μας και να τον κάνουμε καλύτερο;

Η παράσταση σκηνοθετήθηκε απο τον Τάσσο Νυχά, τα σκηνικά και τα κοστούμια ήταν της Α.Σεφερ-Σωτηροπούλου, η μουσική προσαρμογή του Μ. Νυχά και η αφήσα του Θ. Κασάπη.

Την όλη ευθύνη της παράστασης είχε το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι.